

ბ რ ძ მ ლ ა

ფასი 10 კ.

№ 24 რუსეთის ს.-დ. მუშ. პარ. (მეუბრავალესეთა) კავკ. საოლქო და თფილისის კომიტეტების ორგანო. № 24

პირველი ნოემბრიდან გაზეთი ბ რ ძ მ ლ ა გამოდის ყოველდღიურად.

გაზეთის ფასი: წლის დამუდგამდღ ღირს 4 მ.
ერთი თვით — 2 მ.
ცალკე ნომერი — 10 კ.
მეგაზეთეებს მიეცემათ ცალი 07 კ.
გაზეთის გამოწერა შეიძლება: 1) „ბრძოლის“ და „კავკ. რაზონის“ კანტორაში, თფილისი, გიორგის ქუჩა № 1.
2) ჩვენი პარტიის თფილისის ოფისში რაიონის ბიუროში.
3) ჩვენი პარტიის პროვინციის ყველა ორგანიზაციებში.
თფილისის ანხ. მუშებს და გაზეთის გამავრცელებლებს ვთხოვთ გაზეთი მოიკითხონ და გასავრცელებლათ წაიღონ სტამბიდან ყოველ საღამომობით, გარდა კვირა-უქმე დღეებისა. სტამბა—ამხანაგობა „ქართლი“ ძველი სემენარიის ეზოში, შესავალი ღორის მელქიოვის ქუჩიდან. რედაქციის ადრესი: თფილისი, განაოვის ქ. № 8.
ამხანაგებო! ხელი შეუწყვეთ ყოველმხრივ „ბრძოლას“: მუშათა ორგანო მხოლოდ მუშებისავე ძალდონით და საშუალებით შეიძლება არსებობდეს.

№ 5 ს ი ა № 5 დაეფუძნებელი კრების კანდიდატებისა.

რომელიც წამოყენებულია კავკასიის საოლქო კომიტეტის მიერ (რ. ს.-დ. მ. პ. (ბალშევიკებისა).

1. შ ა მ მ ი ა ნ ი სტეფანე გეორგის ძე, სრულით რესეთის მუშათა და სალდათა დებუტატა საპროკურატორის ცენტრ. აღმ. კომიტეტის წევრი. ბაქო.
2. ჯ უ ლ ა შ ვ ი ლ ი (კობა, სტალინი) იოსებ ბესარიონის ძე, ლიტერატორი. პეტროგრადი.
3. ნ ა რ ი მ ა ნ ო ვ ი ნარიშკინი, დოქტორი. ბაქო.
4. ფ ი ო ლ ე ტ ო ვ ი ივანე ტიშოვის ძე, მუშა. ნაფთის მრეწველთა მუშათა პროფესიონალური კავშირის თავმჯდომარე და ბაქოს მუშათა და სალდათა დებუტატების საბჭოს ა. კ. წევრი. ბაქო-ბალახანა.
5. ც ხ ა კ ა ი ა მიხეილ გრიგოლის ძე, ჟურნალისტი, თფ. საქ. სახელმწიფოსანი. თფილისი.
6. მ ა ხ ა რ ი ძ ე ფილიპე იესეს ძე, ლიტერატორი, თფ. საქ. სახელმწიფოსანი. თფილისი.
7. ჯ ა ფ ა რ ი ძ ე (ილიოშა) პროკოპი აფრასიონის ძე, ბაქოს მ. და ს. დ. საბჭოს წევრი. ბაქო.
8. თ ო დ რ ი ა სილიბისტროვის ძე, მუშა, თფ. მ. პროფ. კავშ. ც. ბიუროს წევრი. თფილისი.
9. ნ ა ხ ა რ ე ტ ი ა ნ ი გვიაკო მარქარის ძე, თფ. მ. და ს. დ. ს. წევრი. თფილისი.
10. ქ ა ვ თ ა რ ა ძ ე სერგეი ივანეს ძე, ჟურნალისტი, ჟურნალისტი. თფილისი.
11. კ უ ზ ნ ე ც ო ვ ი ნიკოლოზ მიხეილის ძე, სტატისტიკოსი, თფ. მ. და ს. დ. ს. ა. კ. წევრი. თფილისი.
12. ი ს რ ა ფ ი ლ ბ ე კ ო ვ ი მაკუბეი, დოქტორი. ბაქო.
13. დ ე ნ ის ო ვ ი ათანასე ექვთიმეს ძე, სალდათი, თფ. მ. და ს. ა. კ. წევრი.
14. ო კ უ ჯ ა ვ ა მიხეილ სტეფანეს ძე, ჟურნალისტი, ჟურნალისტი. თფილისი.
15. ხ ა ნ ო ი ა ნ ი სარქის მელიქი, პედაგოგი, ჟურნალისტი. თფილისი.
16. მ ი შ ი ნ ე კ ო კორნეი ვისილის ძე, სალდათი, თფ. მ. და ს. წევრი. თფილისი.

17. შ ა ვ ე რ დ ო ვ ი დანიელი ალექსის ძე, ნაფთი ვეჭილი, თფ. საქ. საბ. ხმოსანი, თფილისი.
18. ე ნ უ ქ ი ძ ე აბელი სოფრომის ძე, სალდათი, სრულით რუსეთის მ. და ს. დ. საბჭ. აღ. კ. წევრი. პეტროგრადი.
19. ტ ო რ ო შ ე ლ ი ძ ე მალაქია გიორგის ძე, იურისტი, ჟურნალისტი. თფ. საქ. საბ. ხმოსანი, თფილისი.
20. რ ა მ ო ნ ო ვ ი ევგენი დავითის ძე, სამხედრო ექიმი, თფილისი.
21. ზ ა რ გ ა რ ი ა ნ ც ი ალექსანდრე ოპანესის ძე, მუშა. ბაქოს მუშათა და სალ. დებ. საბჭოს ა. კ. წევრი. ბაქო.
22. გ რ კ ო მ ა ი შ ვ ი ლ ი ალექსანდრე მიხეილის ძე, კოოპერატორი, თფილისი.
23. ი ა გ უ ბ ო ვ ი სეითი დოკაფერი, მუშა. ბაქო-ბალახანა.
24. დ უ მ ბ ა ძ ე ვლადიმერი ელიზბარის ძე, მუშა, თფ. მ. პროფ. კავშ. ც. ბიუროს წევრი. თფილისი.
25. კ ო ლ ე ს ნ ი კ ო ვ ა ნადერ დანიკოლოზის ასული, პედაგოგი. ბაქო.
26. ა ზ ი ბ ე კ ო ვ ი მაშადი ბეგ, ინჟინერი. ბაქო.
27. ნ ა ნ ე ი შ ვ ი ლ ი ზიქტორ ივანეს ძე, პედაგოგი. ბაქო.
28. ა თ ა ბ ე გ ო ვ ი არშაკი ნაზარის ძე, ბუნების მეცნი., თფ. საქ. ს. ხმოსანი.
29. ა რ ვ ე ლ ა ძ ე პეტრე იაკობის ძე, სალდათი. ალექსანდროპოლი.
30. ზ ე ვ ე ნ ი იაკობი დავითის ძე (პაფლე კუზმინი) მუშა. ბაქო-ბალახანა.
31. ლ ე ქ ა ვ ა სიმონ კონსტანტინეს ძე, დოქტორი. ფოთი.
32. გ ა ბ რ ი ე ლ ი ა ნ ც ი (კარინიან) არტუზ ვილასის ძე, იური-სტი, ჟურნალისტი. ბაქო.
33. შ თ ე რ ი ა ნ ი ვავანი სუკიასეს ძე, პოეტი. ახალქალაქი.
34. მ რ ა ვ ი ა ნ ასკანეზ არტემის ძე, პედაგოგი, ჟურნალისტი. თფილისი.
35. ბ ი კ ო ვ ი მიხეილ ივანე მუშა ბაქო-ბალახანა.
36. ი ა ნ ი ს ი ა ნ ც ი აშოტ გაბუნეს ძე პედაგოგი, ქიმიკი.

კავკასიის საოლქო კომიტეტი
რ. ს.დ. მ. პ. (ბალშევიკები).

რევოლუციის ვითარდება, დარსმით!

ერთ კვირაზე მეტია, რაც სახელმწიფო პეტროგრადის, სახელმწიფო მუშათა და სალდათა დებუტატების საბჭომ სამკედრო-სახსი-ცხოლო ომი გამოუცხადა კონტრ-რევოლუციონერ ბურჟუაზიას, და-რახმა თავის გარშემო პროლეტარიატი და ჯარი და შეერთებული ძალით თავგანწირვით ეყვება მტერს ბურჟუაზია უკვე დარსმული იყო და კერესკის მთავრობის საშუალებით უტყუარ სიფლავა ხალხს უფლებებს, სამარეს უთხრიდა მთელ რევოლუციას და ღილ ღოდს ამზადებდა მის საფლავზე მისაგორებლათ. ის იერიშით მოდიოდა დემოკრატიის უსილიეროს ცხენ-სიმბრეზე, ის აპირებდა მუშათა და სალდათა საბჭოების გარეკას, რომ აზით თავი მოეკრა რევოლუციის-თვის და ასე ერთი დავითი მიწასთან გაესწორებოდა იგი. მაგრამ მოსტყუდდა, კონტრ-რევოლუციონერ ძალის, საოხის მოღალატე კერესკის მთავრობას, კბილებამდე

შეიარაღებულ იუნკრებს, „ველურ დევიზებს“ და კახაკებს რევოლუციამ დაუპირდაპირა თავ განწირული ხალხს, შეიარაღებული არა მარტო სამართლის რწმენით, არამედ საუკეთესო თაფ-ზარბაზნითაც. გაიმართა ბრძოლა. კერესკიმ მოუწოდა ქუდზე კაცს, მოუწოდა მთელ კონტრ-რევოლუციონერ ბანაკს, თვით ჩაუდგა მას სათავეში და ბურჟუაზიული ცოფით საკუთარ გაიმართა პეტროგრადის დასამხობათ. მოუწოდებდნენ არ ყოფილა პეტროგრადის პროლეტარიატისათვის კორნილოვის ნაცვლით კერესკის გამოლოშკრება და აგრეთვე მომზადებული შეეგება ამ „სოციალისტის“ ახალ რისხვას.

გვეს გარეშება, პროლეტარიატი არამც თუ არ დაინებს უკან საბედისწერო ბრძოლაში, არამც თუ არ შეცდებიან, სისხლის მსველ კერესკისა, ა თვით გადგა თავდასხმად და შეუბრძოლებლათ აღმოუჩნდა კონტრ-რევოლუციის ნახს.

გვეს გარეშება, ისიც, რომ ასეთ მძიმე პირობებში, ჩვენი საზოგადო

ტერბურგის პროლეტარიატიც იწვევს ქულზე კაცს და უყუარის მთელ რევოლუციონურ ბანაკს. არა კმა-რა კონტრ-რევოლუციის ჩაველა ცენტრში, საჭიროა მის ძირ-ბუღი-ნით დანერგვა პროვინციაშიაც.

ჩვენ კი სწორი ცნობებიც არა გვაქვს სატარო ქაღალდების შესახებ, ხალხს უმაღლეს ამ ცნობებს, არ აცნობებენ საქმის ნამდვილ ვითარე-ბას. გუშინ მთელი დღე ლაპარა-კობიან თბილისში მოსულ რადიო-ტელეგრაფზე, რომელიც პეტრო-ვადს შეეხება; მის შინაარსს ამ სიტყვებით ვამოგვცემენ: „რუსეთის რევოლუციის მატთანში ჩაიწერა ახალი ბრწყინვალე გვერდი, და-მარცხდენ კერგისკის ჯარები, გა-მუშაობა ბრძანება კერგისკის დარ-სალების შესახებ“.

რევოლუციის ცენტრს შევლა უნდა. კონტრ-რევოლუცია ყველ-გან უნდა აილაგმოს, ხალხი უნდა დაიარაღოს თავის რევოლუციონურ საბჭოების გარშემო და თავ-განწი-რულით დაუპირის მხარი რევო-ლუციის ცენტრებს—პეტერბურგს და მოსკოვს.

პეტერბურგს კონტრ-რევოლუ-ციონერები გზარდიან, მაგრამ ვინც პეტერბურგს მხარს არ უჭერს, ის კონტრ-რევოლუციის ენმარება, ის თვით არის კონტრ რევოლუციო-ნერი—აქტუური ან პასიური.

გაუმარჯოს პეტროვადის პრო-ლეტარიატს და მის მოწინავე რაზმს—მუშათა და სალდათთა საბჭოს.

აუმარჯოს მთელი რუსეთის რე-ვოლუციონერ საბჭოებს!

იუმარჯოს ახალ ძლევა-მოსილ რევოლუციას!

ბ რ ე ს ა.

„ერთობამ“ კილო გამოიცვალა. გუ-შინ ის დამეჯიოთებით სწორდა, რომ ბალშევიკები დამარცხდნენ, ამბობენსო ლი-ბილიცა სწრაფად სწარმოებდა. ყველა ეს თავმომწინეთ უმატებდა: მოხდა „რასაც ჩვენ თავიდანვე ველოდითო. ეს სულ სხვანაირი ენაა მის პე-ტროვადის ამბები. ის სწორად:

„სამოქალაქო ომი გაჩაღდა. ცნობა პეტროვადის აღების შესახებ ნაღ-რევი გამოდგა. ამავე დროს სასტიკი ბრძოლა სწარმოებდა ქ. მოსკოვში, სა-დაც ბალშევიკთა ხელშია განაპირა უბნები. ექვს გარეშეა, სრულ დამე-ღების და წესიერების აღდგენს ორ სამ დღეში არ უნდა ველოდეთ. უფ-რო ადრე მოსალოდნელია, რომ ხან-გრძლივი შესაღწეობა იწყება“.

მას ასე. სამოქალაქო ომის გაჩაღება ქრია. პროლეტარიატი და ბურჟუაზია ედროს სასიცილო შედგენ ერთ-ი. ეს ბრძოლის შედეგი იქნება კოლუციის ან სრული გამარჯვება, ან მისი სრული განადგურება. კიხეა იმდენად, რა გზას დაადგინებ ამ სამე-ღისკერა ბრძოლის დროს მენშევიკები? „ერთობასაც“ ებადება კიხეა. მაგ-რამ იცით რის შესახებ? ამ მოგონებოთ: „იმდენად კიხეა: უნდა განეგრ-ძოთ თუ არა სამხედრო დანაშაულები-

ლი კრების მოსაწყვეთ და ხალხის ნდობით აღჭურვილ პირთა ასარჩე-ვათ?“

აქედან აშკარაა, „ერთობამ“ არასა-ლია გადამყრელ ბრძოლაში ჩაეროს და ის ხალხის სასარგებლოთ დაგვიგვი-ნოს მას წყვეთილი და ჩხეტი ყვე და-მეფინებელ კრებაში გასაყვანი და მთე-ლი ძალისხმევა ამას უნდა მიადროს. იბ-რძოლის იმან, ვისაც თავი მოგზერბია. „ერთობას“ კი უდიდესი საქმე აქვს დღეს: დამეფინებელ კრების არჩევის აწარმოებს და ხელი არავინ შეუშალოთ. ამ უბადრუკებს არ უნდათ მიხედნენ, რომ დღეს წყდება ბედი მთელი რევო-ლუციისა და მასხადელი დამეფინებელ კრებისაც, რომ თუ ეს ბრძოლა ხა-ლხის დამარცხებით გათავდა, დამეფინ-ებელ კრებას ჩაილულის წყალს და-უღვინებენ. ამას ვერ ხედავს „ერთობა“ ნუ თუ პოლიტიკური კრებინიში ამავე უფრო შორს წავა...

ფედერალისტების გაზეთი „სახალხო საქმე“ ცდილობს გაერკვიოს პეტროვად-ის ამბებში.

„როგორ შეხედენ რუსეთის ერე-ბი და კლასები პეტროვადის ქარ-ტახტის? რუსეთის საზოგადოების ფართო მასამ გამოიჩინა კი სათანადო სიმეხილად და აქტუურის შემოქმედ-ბით დამატკიცა პოლიტიკური სიმე-ფიფე? სამწუხაროთ, ამ მხრივ სამწუხა-რო სურათი მოგვცა უკანასკნელმა ან-ბებმა, ლენინის გამარჯვების პირველ დღეშივე, როდესაც რევოლუციის ტემპერატურა უმაღლეს წერტილს აღწევდა, მოუწვევარი პეტროვადის ხალხი საარაყო გულგრილობას იჩენ-და და თუ არა რაზმელთა თოვების ჩხარუნის, ჩრეთი წოდებული ხალხი არა თუ მომჯობრდა და სიფხვალს არ იჩენდა, ხელის ქნევით უკუასუბნდა მიმდინარე ამბებს და აქედანვე სრულ პოლიტიკურ ამსენებამს“.

ეს ამონაწერი საუცხოო ნიმუშია პო-ლიტიკურ უსუსურობის და პაერთო გზა-დამხედლობის. „პეტროვადის მოუ-სვენარი ხალხი“ საარაყო გულგრილო-ბას იჩენდა და ლენინმა მინც გაიმარჯ-ვა, „მერე როგორ მოხდა ასეთი საწა-ულო? ამ იქნება კონტრ-რევოლუციო-ნური მთავრობის დამხობა თუქ? შეთქ-მულთა პატარა ჯგუფის საქმე გგონიათ? ბარაქლა თქვენს კეუ-გამეკრაობას! „როგორ შეხედენ რუსეთის ერები და კლასები პეტროვადის ქარტახტის?“ როდესაც კლასებზე ლაპარაკობთ? რაც შეეხება პროლეტარიატს, იგი კი არ შეეგდა ამ ქარტახტს, თითონ მოახდ-ნა იგი. მას გვერდში უდგას ჯარის რე-ვოლუციონერები, რომელ ხალხზე-და ლაპარაკობთ? ან რა უმაღლესი წერტილია რევოლუ-ციის ტემპერატურისა, თუ ხალხი გულ-გრილობას იჩენს? რევოლუცია უმაღ-ლეს წერტილზე, ხალხის აქტივობა კი უმაღლესზე! საუცხოო ხალხი, ალბათ სიმამრში იწერებდ ასეთი სტრიქონები: გაზეთი განაგრძობს:

„რუსეთის სხვა ადგილებშიც არ გამოუწვევია ფართო მასის გამოძა-ვება სოციალურ ბრძოლის დაწყებას. ბურჟუაზიული და თავად-ნაუფლო წი-რებში სრული და არა სჩადნენ მო-ძრაობის წილში...“

მას რილას „ქარტახტა“ პეტრო-ვადის მოძრაობა, თუ არც მასში იღებს გინმე მონაწილეობას, არც იბ-რე ემბების მას? ხალხი გულგრილო-თავად-ანაულობა და ბურჟუაზი-არ-

სად სჩანს, —ქარტახტი კი მინც არის, ეს რა ზეპირი რევოლუციაა, რომელიც არც არავის ფეროვანებს, არც არავის აშინებს. იქნება ისტორიიდან დავისა-ხელთი რამე ამის მხედველი.

სინამდვილე კი ასეთია. პეტროვად-ის აჯანყებამ წინ უძღოდა გლეხთა ძლიერი აჯანყება, რომლის ჩასაქრობათ სასტიკი ზომები იყო მიღებული გაბა-ტონებული კლასების მხრიდან. ეს კლასე-ბი აშკარად დარჩაშენ და მოინდომეს რევოლუციის ჩხრჩობა. ამ ყაბათ სწე-რობებს სამკედრო-სასიცილო ომი რევოლუციისა და კონტრ-რევოლუ-ციის შორის; პროლეტარიატი და ბურ-ჟუაზია ყელში სწვდენ ერთმანეთს და ამ ხელჩართულ ბრძოლიდან გამარჯვებს მხოლოდ ერთ-ერთი მხარე. მთელი ქვე-ყანა ორ ბანაკით დაიარაღა. თუ რომე-ლიმ ჩამორჩენილი პროვინცია განზე-გამდგარა, ეს არ ნიშნავს. რომ ასეთი მდგომარეობა დიდ ხანს გაგრძელდეს. სამოქალაქო ომი თანდათან ჩაღდება, ის „თავის წილში“ ითრებს ყველა კლას-ებს და ცოტა ხნით შექმნილი არეუ-ლარება და საერთო ცუბრებიდან მოწყ-ვეტა ადგილს დაუთმობს მწყობრ, შეთ-ნხმებულ და გადამწყვეტ ბრძოლას. ეს აუცილებელია.

აქედან აშკარაა, რა ფასი აქვს ფედ-ერალისტების მიერ მდგომარეობის ასეთ შედგენას.

თუ მოქალაქე ღელეს ნაცვლათ შემოქმედებით ბრძოლისა, ეს იმას აუცილებს, რომ რვა თვის რევოლუ-ციის მღელვარებაში ხალხი დაქანცა, მოაღწია მისი საზოგადოებრივი მა-ჯისცემა და ეგოპა პოლიტიკურ და ეკონომიკურ ამსენებების საღებობით. გამოტყდით, რომ ეს თქვენ დაგე-ქათ და მოგადენათ რევოლუცი-ის და არა ხალხი, რომელიც ახდენს ახალ რევოლუციას მტრავლების საშო-ბით და ქვეყნის დასახსნელათ

მომაგალი კატასტროფა და მა-სთან ბრძოლა.

6. ლ ა ნ ი ნ ი.
(გაგრძელება).

განაგების ნაციონალიზაცია.

ბანკები, როგორც ვიცით, თანამე-დროე სამეურნეო ცხოვრებაში წარმოად-გენენ მთელ კაპიტალისტურ წარმოების უმთავრეს კვანძს. სხვა-ბაის ეკონომიკურ ცხოვრებას რაიმე დონეზე შესანარჩუ-ნებლით ბანკების ნაციონალიზაციასთან დაუკავშირებლათ—მოასწავებს ან სრულ ფიფიო უფიცობას ამ უბრალო ხალხის თვალის ახვევას მშენებელი გაფუჩ-ქვნილ სიტყვებით და ტპილი დაპირე-ბით, იმ წინდაწინვე გადაწყვეტილ პირით, რომ და პირებანი აღსრულებაში არ იყვნენ მოყვნილი.

კანტროლის დაწესება წარმოებაში და პურის მოხილვა-გადაღების მოწყე-სის წარმოება-განაწილებაში ისე, რომ არ დაწესდეს კანტროლი ბანკებზე და მათი პერაციების საქმეთა მოწყე-რება—ეს ყოველი უზარბა იქნება, ეს იმას ეგვანება, რომ გრაშების დანახე-ზე თაღებზე გავცეკრეთ და მილო-ნებზე კი თვალები დაგუქეთ. თანამე-დროე ბანკები ისე მავრით და მკაფიო-ბით არან სისხლსრული გეგმობას (პურით თუ რითაც გინდათ) და მრეწველობასთან, რომ ყოველ შეუ-ღებელი სერიოზული რაიმე რევო-

ლუციონურ-დემოკრატიული საქმის კეთება ბანკების ხელშეშულობათ. მაგრამ, შეიძლება სახელმწიფოს მხ-რე ბანკების შეტება? რაიმე ძალიან და თავდაუზომიველ პერაციას წარმა-დგენს? სწორით ამ სურათით შენე-ფილისტრებს კაპიტალისტება და მა-დამცველები, გინადან ეს მათი ხელაყრელია.

საქმით ნაციონალიზაცია ბანკებ-ს არც ერთ მესაქუთრეს არც ერთ გრ-ბი არ აბრთებს და იმევე დროს არავით-ტენიკურ და კულტურულ სიძნელეს წარმოადგენს. ის დაბრკოლებას პო-ლობს მხოლოდ ერთი მუქა მდღერე-მხრიდან, რომელთა გაუზაძარ იბრ-ტისების წინააღმდეგ არის იგი მიმ-თული. და თუ ბანკების ნაციონალი-ზაციის ხმარად კერძო საკუთრების კო-ფისკაციიდან ვერ არჩევდ, ეს იმით-რომ ამ გვარ ხნებს განგებ ავრცელ-ბურჟუაზიული მწყერლები, რომელ-ინტერესს შეადგენს ხალხის მოტყუ-კაპიტალი, როგორც საკუთრება, რ-მეგსა ბანკი ტრიალებს და რომელ-ბანკის კასტში იწახება, შემოწმებუ-ბეჭედითი და წერილობითი სახით, რ-აქციების, ობლიგაციების, ვეკსილ-და ბარათების გამოიხატება. არც ერ-აქ ჩამოთვლილი მოწმობა არ იკარგ-და არც იცვლება ბანკების ნაციონა-ლიზაციის დროს, ე. ი. ყველა ბანკ-ერთ სახელმწიფო ბანკით გადაქცე-დროს. ვისაც შემხანგე წილი აქვთ 15 მანეთი, იმას ეს 15 მანეთი არ იკ-გება იმით, რომ ბანკების ნაციონა-ლიზაცია ხდება, აგრეთვე ვისაც ქონ-ბილიონი, იმასაც ეს 15 მილიონი ბ-კების ნაციონალიზაციის შემდეგაც და აქციების, ობლიგაციების, თმასე-ბის და სხვა საგნო მოწმობის სახ-მაშ, რაში მდგომარეობს ბანკების ნაციონალიზაციის მწაფელობა?

იმში, რომ მაშინ, როდესაც ყოველ შეუტლებელი ნამდვილი კონტროლ-დაარება კერძო ბანკისთვის და ს-ოპერაციებისთვის, ვინაიდან შეუტლ-ლია თვალსაყრად დროს იმ რაულ, ა-წილ დაწესდება და ეშაქობით სასეხ-კებს, რომლებსაც ხმარობენ ბალან-შედგენის დროს, როდესაც აწყობენ ან-განგებულ ფიქტურად, ხსნაინ ფიქლი-საქმეფილებებს, როდესაც საქმეში ს-ან სამაგიერო პირებს, რომ მათ ზე-რეკან მოაწიონ საკუთარი საქმეები და სხ. ადვილად შესაძლებელი ხლ-ნამდვილი კონტროლი, როდესაც ს-წილი ერთად ღყრის თავს ყველა ბანკ-აქ, კერძო საკუთრების მხრივ არაფ-იცვლება, რადგან არც ერთ მესაქუ-ბი არ გრბი გროში არ ეკარგება. მხო-ბანკების ნაციონალიზაცია აღივს სახ-წიფოს შეტლებას იცოდეს, თუ საიდ-და სდ ან რა დროს მიმდინარე—მო-მარგობს მილიონები და მილიონებ-მხოლოდ ბანკების კონტროლი, როდ-კონტროლი ცენტრისა, კაპიტალისტ-ურთავრეს მხანაზის მოვარი ჩა-შესტლებს დააქციდროს საქმით და-სიტყვით ნამდვილი კონტროლი მო-სამეურნეო ცხოვრებაში, უმთავრეს წ-მის ნაყ-ფის წარმოებასა და განაწი-ბაში; მხოლოდ ბანკების კონტრო-შეუტლები ერთ დონეზე დააყენოს მ-ნიშნური ცხოვრება, რომელიც წინაა-დგე შემთხვევაში დარჩება ცარიელ-ნიტრის მხით, გადასროლილი უბრა-ხალხის მისე სიტყულობით. მხოლოდ ბან-კის თქვე აცეცების კანტროლი, როდეს-რა თქმა უნდა, ეს ბანკები ერთ სახე-ფო ბანკებში შეერთდებიან, მისცენ

მეთოს სალსარს აკრიფოს შემოსავლის
კალოზზე და წესდებულ გადასახად ქა-
ბის და შემოსავლის დაუშვალავით; წი-
ლმდე შემთხვევაში შემოსავლის კვა-
ლბაზე გადასახადი გადატევა ფიქციით,
ვის მოტყუებათ.

ბანკების ნაციონალიზაციისთვის საკმა-
დისი იყო დეკრეტი და აღსრულებაში
ვით დირექტორები და მოსასახურენი
იყვნენდნენ. სახელმწიფოსგან არ იყო სა-
არო არავითარი ხალი აპ რატის შე-
ნა, არავითარი ზედმეტი სამზადის-
შეზამბა; ეს შესრულდებოდა ერთის დაკე-
ბით. ბანკების ნაციონალიზაციის გეო-
მიური მხრივ თვით კაპიტალიზმა
ოფშადა ნიადაგი, როდესაც იგი, კაპი-
ალიზმი, სათანადო სიმალზე ავიდა,
პატიო გახდათმასქულების აქტივით, ობ-
ლიკაციები და სხვა. საკითხი მხოლოდ
აერთიანდეს ანგარიშის წარმოება. რე-
ოლიუციონერ-დემოკრატიულ სახემ-
იფის რომ დაედგინა: დაუყოვნებლად
ოიწვიოს ყოველ ქალაქში კრება, ოლ-
ეკიზმი და მთელ სახელმწიფოში დირექტო-
რების და მოსასახურების ყრილობა,
ათა იქონიონ მსჯელობა ყველა ბანკე-
ბის გაერთიანებაზე, თქმა არ უნდა, რომ
რეფორმა აღსრულებას იქნებოდა
მსყიდვარს სულ რამდენიმე კვირის გან-
მალადაში. შეძლებოდა დირექტორებს
და უმაჯიფის მოსასახურებებს აიფიეთ
წინააღმდეგობა, ისინი შეეცადნენ მოე-
ტყუებინათ მთავრობა, გადაედით საქმე
და სხ. რადან ისინი პარაფიქსდნენ დიდ-
რონ შემოსვლინ ადგილებს, აღის შეს-
მდებდნენ მოწყობა ქმაკობით საესე
მოპარაკები და სხ. ბი რაში გაიზიარებ-
ბოდა მთელი სიძულე. სხა არავითარი
ტენსიკური სიძულე არ გადაეღებოდა
წინა ბანკების ნაციონალიზაციას. და თუ
სახელმწიფო რევოლუციონერი არა სიტყ-
ვით, არამედ საქმით, დემოკრატიული
არა სიტყვით, არამედ საქმით, გამოსცემ-
და დეკრეტს, რომლითაც იგი დაემუქრე-
ბოდა ქონების კონფისკაციით და ცხიით
დირექტორებს, წვირებს და მსხველ აქ-
ლიონერებს საქმის დაბრკოლებისთვის და
ლოკუბენტების და ანგარიშების მიჩქალი-
სთვის-ეს სრულიად საკმარისი იქნებოდა;
ან, მაგალითად, საკმარისი იქნებოდა აგ-
რეთვე გაერთიანებულიყო წვილო, და-
რბიბი მოსასახურებში, რომლითაც მიე-
ცეზოდათ პრემია, საჩუქარი, ბოროტების
აღმოჩენისათვის.

გლახთა მიმართ.

(გადმოღობის ოლქის სახანოთა
სიხადის მოფრამება).

„გლახთა რუსეთს დღემდე რევოლუცი-
ისაგან დიდ სიკეთე არ უნახავს. 7
თვე გავიდა, რაც რომანოვების ტახტი
დოიხხერა, მარა გლახთა შვილები კვლავ
წყველი სასაკლავოს ვილის სანგრებში
ლებიან. მათ ემუქრება ყოველ ემს
სიკვდილი მახრჩობელ განუბისაგან,
ტყვი ყუმბარისაგან, მათ ემუქრება სი-
კვდილი სასჯელი განახლებულ სამ-
ედრო-საველ სასამართლობისაგან.
გლახეცი ისე დასნაირი ტრავმული-
რებით და მოწირილობებით ძველმე-
რათ არის შეზოჯილი; ძველი რეჟიმის
„დერეჟირაღები“ კვლავ წამოდგენ ფიქ-
ზე, კვლავ ძველი გუბერნიატორები კო-
მისარების სახით მოედგინდნენ, რომ-
ლებიც დღეს სახალხო მოღიციის განა-
გებენ და მემამულეების ნება-სურვილებს
ახორციელებენ დასორჩინებულ სოფ-
ლებში. გლახთა ისევე წინ დგებურათა მე-
ბატონის ბრკელებშია მანწყვედული

მიზღვარები

ბასრ მახვილითა ზეირთა მთებს გცელავ!
ნაპირისაკენ მიოღტვის გემი!

ხაც ბინდ ბურუსით მოცულ სივრცეში
შეების სხივთ აფრქვევს კანდელი ჩემი!
დღიდი ხანია ობლათ შეინილი
უთაგმესდროთ ვომობ ტაღლებში,
მაგრამ წუთითაც ძლევის იმედი
არ დამიკარავს ბრძოლის პანგებში!
მე მრწამდა, რომ იქ, ვალმა-ნაპირზე
გლემის ბალი დამიხვდებოდა!
ბრძოლთ ქანცული მედგარი სული
იქ ტკბილ აღერსა ელირებოდა!
და ჰაა, უკვე ჩნდება ნაპირი!
მარცხდება მტერი! სრულდება ფიქრი!
შეკ ანთებული ბრძოლის მოგებით
დაუღვევლად მიიჭრი და მიიჭრი..

საქითა ხელში ზეირთა მთებს გცელავ!
ნაპირისაკენ მიოღტვის გემი!
საითაც მიმობს გამხმენველები;
სხივთა მფრქვეველი კანდელი ჩემი..

გენა.

და მემამულე სოფლათ ისევ ბატონობს,
ისევ მუღლბელობს მიწას, რომელიც
გლების გასისლიანებული ოფლით არის
მორწყული. და როცა კი გლეხები თა-
ვისი ქუთით მონდომენ თავისი საქმის
გამოკითება, როცა ისინი ძირს ცემდენ
მთავრობის დამქაშებს — მებატონეების
მსახურთ, როცა ისინი ორგანიზაციული
წყობით ებატონებოდნენ მემამულეთა მი-
წას, მაშინ მთავრობა და შეთანხმების
პარტიები ყველა ერთ ხმით გაკოიდენ
გლახთა ანარქისტობაზე; და გლეხებზეც
ხელახლავ იხილეს სოფლათ დამსჯელი
რ ზემბი; ნახეს, როგორ დაბრბიეს სა-
ადგილმამულო გლეხთა კომიტეტები,
როგორ ჩაე რეს ცხეებში გლახთა მიერ
არჩეულები და როგორ აღადგინეს გლე-
ხეებისთვის კვლავ მეფის კანონები და
წყნობი. რევოლუციის ერთი მთავრობა
მეორეთი იცვლებოდა, მარა გლეხთა
წინააღმდეგ ბრძოლა კი უცვლელად რე-
ბოდა. იმ მთავრობაში, რომელმაც მე-
ფის მინისტრები გადააყენა, მემამულე-
ებმა თავისი საუკეთესო დამცველები
იპოვეს. მემამულეებმა ყველა გუბერნი-
ებში თავიანთი კავშირები მოაწყვეს და
მთავრობაც დიდის ყურადღებით მოე-
ყრა მათ. ამ მემამულეების დასაცუ-
ფილებლათ ბევრი თვით უზომიერსი
კანონმდებელი შეიარჩეს. პირდაპირ და-
მშეულ ხალხს, მილიონ გლეხების და
მეფეების საზარალოთ, რომლებიც პურს
ყიდულობენ, პირდაპირ მემამულეთა სა-
ჩუქრით ერთი-ორათ სწია მთავრობამ
მტკიცე ფასები ხორბალზე.

7 თვე გავიდა, რაც რევოლუცია
დაიწყო, და გლეხთაგან, დატყუელი,
ამოგდებული, კარ-მიდამო გაპარტახე-
ბული და აწიოკებული დასრულებული
საშინელი ომისაგან და ეკონომიური
შლარ-რღვევის პროცესისაგან დაქსაქსულ
შერყეულ რაზმებით დახს ამ ემთ თა-
ვის შევიდრათ შეგავშირებულ და გა-
ძლიერებულ მტერთა წინაშე. სასოწარ-
კვეთილებით აღმართა ხელი მან შურის-
ძიებათ და მტერთა გასანადგურებლათ;
ცეცხლს აძლევს იგი მებრძოლენთა სრა-
სასაღლებს; ცეცხლის აღში ალში იწივება
მებატონის აფრიალები ქონება... უმოწყ-
ალათი და უნაყოფოთ ეფლანგება-იღუ-
ბება ხალხს ძალ-დონე, მისი ნაპირნი-
ხელები..

ჩრდილოეთის ოლქის სამხრეთა სივრცით
გლეხთაგანის შერდგი ეფლმურად
მოწოდებთ მიმართავს:
მამო, გლეხებო!

ორგანიზაციები, ვინაიდან მხოლოდ შე-
კავშირებულ ორგანიზაციულ ძალას შე-
უძლია ყველა მაყუბ სადაგლ-მამულე
კომიტეტების განკარგულებაში გადას-
ცეს და თქვენს მიწისთვის ბრძოლას
მევიდრი, მტკიცე საფუძველი ჩაუყაროს.
გლეხთაგანმა უნდა იცოდეს, რომ
მასი შეილება, რომლებიც დღეს ზოგი
სანგრებშია ბრძოლის ველზე, ზოგი ყა-
ზარმეზშია, ზოგიც ფლოტზეა ზღვაში,
აგრეთვე ფაბრიკა-ქარხნების მუეზი-
ცხელ იენი მის მხარეზეა დღეს და მო-
სალოებელია დღე გადამწყვეტი ბრძო-
ლისა. როცა რევოლუციონერა მუშები,
საღდათები და მატრასები აღსდგებიან
საბრძოლველათ მიწისთვის, თავისუფ-
ლებისათვის და სამ რთლიან ზავისთვის,
ისინი დაფუძნებენ მუშა გლეხთაგანის
ახალ მთავრობას, რომელიც გამომატ-
ველი იქნება გლახთა, მუშათა და სალ-
დათათ დემუტრატების საბჭოების ძალა-
უფლებებს.

ეს მთავრობა დაუყოვნებლივ გამოა-
ცხადებს საერთაშორისო დემოკრატიულ
ზავს და ყველა ფრინზე ომს შესწყვეტს,
რუსეთის ყველა მიწებს ანგარიშში მოი-
ყვანს და სადაგლ-მამულე გლახთა კო-
მიტეტების განკარგულებაში გადასცემს.
მსხილ კაპიტალისტებს უმიწაწული
ხაკს შეაწყოს. მოაწყობს წარმოებას
იერ, რომ ყოველნაირი საქონელი, რაც
კი გლეხთაგანისთვის აუცილებელ საქი-
როებას შეადგენს, სოფელს უხვით ეგზა-
ვენდოდეს; შემოიღებს საყოველთაო
შრომის დეგრასი და დამუშევრებელ კრე-
ბას დანიშნულ დროზე მოიწყვეს.
მეო, გლეხებო! შეგავშირდით, დაი-
რახმეთ, რომ მოიპოვოთ მიწა და ალ-
თავისუფლება!

გუმარჯოს გლახთა, მუშათა, სალ-
დათათ და მატროსთა საერთო რევი-
ლიუციონერ კავშირს!

საუჭუო დებუებები

პეტროგრადიდან ცნობები არ მოდის,
დებუშათა სააგენტომ დიდიხანა შესწყე-
მოქმედება. ორ დღეზე მეტია, კრძო-
დებუშებიც აღარსიდან მოდის. აქედან
ზოგიერთი გაზრთებს დასკვნა გამოიყავს.
რომ პეტროგრადი და მოსკოვი მოჭრი-
ლიო. ნამდვილად კი მოჭრილია თბი-
ლისი, რომელშიც სრულიად არ იცის
არ ხდება რუსეთში. ამავე დროს, ყოველ
დღე იბრქდება სპეცუოლებები, რომ-
ლებიც ეთიომ გვაცნობენ საქმის მდგო-
მარობას პეტერბურგი. ეს დებუებები

ისეთი წინააღმდეგობებით არის სასეკ,
რომ არავითარი ნდობის ღირსი არ არ-
იან. კერესკიმ ჯერ აიღო პეტერბურგი,
მერე ჯარებით მიუხლოვდა პეტერბურ-
გს, მოსკოვის ბალშევიკებმა ჯერ ჩააბა-
რეს კრემლი, მერე აიღეს იგივე კრემლი,
სიანს, საიდან მოდის ეს დებუებები, ან
ვინ არის მისი პასუხის მგებელი და სხ.

ერთი ტენდენცია კი აშკარათ ატყვია
ამ დებუებზე: იქ სულ ბალშევიკების
დამარცხებაზეა. ლაპარაკი და არ იქნა,
მაინც არ ღამოლოვენ ეს დამარცხება.
ამ დებუების ავტორებს, მათ დამბეჭ-
დათ, გამაყრცელებელთ გულთ სწლიათ
პეტერბურგის დამარცხება და ცდილო-
ბენ სწორეთ ამ სახით მოაჩვენონ საქმე
ხალხს,—სურდობა, შეფერება იგი სი-
ნამდვილეს თუ არა. აგრეთვე პროფენ-
ციის შესახებაც არავითარი ცნობები არ
არის, ან ეს ცნობები ისეთივე ყალბია,
როგორც სხვები.

ნუთუ არ შეიძლება როგორც სატა-
ტო ქალაქების, ისე მთელი რუსეთის
შესახებ ნამდვილი ცნობების მოღება?
ჩვენ ვამბობთ, რომ შეიძლება. არსებობს
რადიოტელეგრაფა ბათუმში, არსებობს
იგი ალექსანდროპოლშიაც. ამ აპარატე-
ბის შემწეობით უტყუარი ამბების შეტ-
ყობა სულ ადვილი საქმეა. მერე რატომ
არ სარგებლობენ ამ საშუალებით, ვის
ხელშია ეს აპარატები? რატომ არ
დაწესებენ კანტროლს ამ აპარატებზე
ხალხის რევოლუციონერთა ორგანიზები?
ცნობების უქონლობა ხალხს ანერვი-
ანებს, ქმნის ნიადაგს ათასგვარ სიყა-
ბისა და ქორების გავრცელებისათვის.
თბილისში უნდა იცოდეს, რა ხდება
მთელ რუსეთში. ამისთვის აუცილებელია,
რევოლუციონერმა პასუხის მგებელმა
ორგანიზაციებმა აიღონ ხელში ეს საქ-
მე და ქორებს და ყალბ ცნობებს ბოლო
მოუღონ.

პარტიის სტოკრეპიდან.

თბილისის ბალშევიკების ორგანიზაციის
საქალაქო კონფერენცია რ. ხ.-დ. მ.
პარტიისა.

31 ოქტომბრის საღამოს 8 საათს. შე-
სდგა თბილისის ბალშევიკების ორგანი-
ზაციის საქალაქო კონფერენცია.

თავმჯდომარეთ არჩეულ იქნა ანხ. მ.
ცხაკია, მდივანთ ანხ. კ. ცინცაძე.
დღის წესრიგი: 1) ინფორმაცია და 2)
ორგანიზაციული საკითხი.

კრებამ მოისმინა სხვა და სხვა განცხა-
დებანი და გადავიდა ორგანიზაციული
კითხვის გარკვევა. მომხსენებელმა ანხ.
ლოგინოვმა კონფერენციას გააცნო წი-
ნანდელი კონფერენციის მიერ არჩეული
კომისიის პროექტი, რომლის დავგარად
უნდა აშენდეს თბილისის ორგანიზაცია
რ. ს. დ. მ. მოსხსენების შემდეგ კონ-
ფერენცია შეუდგა პროექტის არსებითად
განხილვას.

ხანგრძლივი ბრთა გაცემა-გამოცლის
შემდეგ კონფერენციამ მიიღო კომისიის
პროექტი სხვა და სხვა შესწორებებითა
დამატებებით. დაწერილებით ანგარიში
და გვემა ორგანიზაციული წესდების
მახლობელ ნომერში იქნება გამოქვეყნე-
ბული;
გარდა ამისა კონფერენციამ დაადგინა:
არჩეულ იქნას ყველა ორგანიზმში სარეო-
რგანიზაციო კომისიები, რომელთაც ევე-
რებოდა ორგანიზაციის სახელმძღვანელოს
რეგლამში რიცხვი სხვა და სხვა წარმოე-
ბათა, (უაბრიკა, ქარხანა, სახელმწიფო
და სხვა).

პარტიის წევრებისა, თანაურკონობა, პასუხის მატებელ ორგანიზაციებისა და აგრეთვე პარტიისა. და რიგები იმ პარტიის, რომლებიც შევლენ პროპაგანდისტულ უმაღლეს წრეში მოსამზადებლად.

მეორე კონფერენცია შესდგება სამშაბათს საღამოს 7 საათზე, რაზედაც ცალკე იქნება გამოცხადებული.

სხდომა ღამის 12 საათზე დამთავრდება.

მუშათა წერილები.

„ქვეყანი ხალხი“

ქვეყანი ხალხი ბურჟუა კაპიტალისტები, ფეოდალ მემამულეები, სასულიერო წოდება მთელი თავისი მღვდელმთავრობით და ყველა ბედის ნებებით.

ათას წლობით ძარცვავდნენ და ყვლევენ მშრომელ ხალხს, ათას წლობით ანადგურებენ მის ძალას, ათას წლობით ითვისებენ ხალხის ნაწარმს და ნაღას, და ახრჩობენ მას ციხეებში, კატორღებში, ციმბირში და სხ. თუ ოდეს შეამჩნიეს ხალხმა ხმა ამოიღო და თავის ნაწარმში მოითხოვა, მაშინვე დაკარგვენ ბუკა და ნალარს მთელი თავისი გაზეთებით და დაქირავებული „სოციალისტები“: არიკა ქვეყანი იღუპება, ანარხია, გლეხები მიჰყვებიან კატორღებში, მუშები ფაბრიკა ზავიდან, ეს ქვეყნის მოსპობას ნიშნავს და უშველეთ ჩვენი. მართალია, როცა ქვეყანას თითონ ლუპავენ, მაშინ კი ასტერენ ყვერთს, ქვეყანა უნდა გაგვადნეიროთ, მოდით მეშვებო და გლეხებო, შემოგვიტყვიან.

აი ავიდით დღევანდელი უმაღალითი ომი. როცა ამ სამი წლის წინათ ომი გამოაცხადეს, მთელი ქვეყნის ბურჟუაზიულმა გაზეთებმა მოუწოდეს მთელ ქვეყნის მშრომელ ხალხს, რომ შეერთებოდნენ მდიდრებს და ერთად შეეცადათ ხალხი. მიზანს მაღწიეს, ხალხი მდიდრობით გაჯერდეს და დაასახიროს. ხალხის შექმნილი სიმდიდრე მდიდრობით დასწევს, დაღაცეს, დანაგრევს, განადგურებს, ზღვრის სიმდიდრით აავსებს. ხალხი ვინა დაბოცეს, დაბოცეს, დანარჩენები დატანჯეს, შიმშილის კარამდენ მიუყვანეს, ნახევარი გორი ვანქა პურის გულისთვის დედა და ღამე რიგში ჩაყენეს, ქვეყნიერება მოსპობადის მიიყენეს და კიდევ ვერ გაძლენ, კიდევ ომის ფაბრიკის მოითხოვენ, და ყველა ეს მათი გაზეთების ჩხახხას რომ დაუჯეროთ, კანონიერია, მშვენიერია, შესანიშნავია, და თუ მშვიდობა ხალხმა თავის შექმნილი პურის ნაწილი მოითხოვა, ეს ქვეყნის აობრება, განადგურება ანარხია და კიდევ ვინ იცის რომდენ რას უწოდებენ და რა სისასტიკით არ მოითხოვენ ამ მშვიდობა ხალხის დასავსა. აი თუდნ ავიდით 1905 წელს დამარცხებული ხალხის წინააღმდეგ სასწავლებლის მიმართეს. ისილე ახლათ გამოსული პატარა წიგნაკი ამხ. აღუქმადრეს, ამ წიგნაკში სულ ციფრები დალაგდნენ მდიდრების უმანკობას, აი ზოგერთი მაგალითი:

პეტერბურგის მიტროპოლიტი:

ჯამაგირი 5,000 მანეთი, საღვლის ფული 4,000 მან. ნეკისი სავალოდგან 250,000 მან. სულ 259,000 მან. 1897 წ. ტაბრის აზნაურები იყვნენ 1,220,169 გლეხები 68,898,618. აზნაურებს ქონდათ 58,169,008 დენკინი: მიწა, კლინები, კი არ იცოდა მანა გერს, მიწა

ქონდათ 4 ჯერ ნაკლები 13,214,000 დენკ. ეს მემამულეები შექმნეს მეფეებმა, მაგალითად პეტრე დიდს უწოდებია ლეოპოლტისთვის 160 მოსახლე, შერინისთვის 350 მოსახლეს გოლიცინისთვის 350 მოსახლე. შერეშტრეივისთვის 1,200 სული, პოდოპოლინისთვის 4,000 სული, ნენშინკოვისთვის 160,000 სული. ბურჟუებს, მაგალითად პოლიაკოვს, რომელსაც მინდობილი ჰქონდა აზოვსკის და დონ იუზის გზა, საწურათ ზედა 1,000 დენკინი მიწა თავისი მადნეულობით. 1899 წ. ნეკისი ფოლადის ჩამომსხმელმა ზავილმა მიიღო დახმარება იმავე ხაზინიდან 10 მილიონი მანეთი. 1902 წ. ლენის ოქროს მწარმოებელმა საზოგადოებამ 10 მილიონი მანეთი, 1908 წ. კავკასიის ნავთობის მწარმოებელმა ახმანაგობამ მიიღო დახმარება 15 მილიონი მან. როცა ამანაირთ გამდიდრებული ხალხის წინააღმდეგ ხმა ამოიღო მშვიდობა გაყვლეფილმა ხალხმა 1905 წ. აი როგორ გაუმასპინძლდნენ ეს ბატონი მყვლეფელები და მათი დამკვეთები, დასჯილი რაზმებით და ცირკულარებით. მაშინდელმა მინისტრმა ლუროვმა დაგზავნა ცირკულარი 1) ნოემბრი 9, 1906 წ. დაუკონებელი გაჯილდოვნი, მოსპოვებული ბუნებრივნი, თუ ვინც იცოდა წინააღმდეგობა გაგიწიონ, დასწვით მათი საცხოვრებელი. დატუსაღება ვერ აღწევს მიზანს, გასამართლება ასი ათასი ხალხისა შეუძლებელია. აუცილებელია უნდა შეაგნებინოთ ჯარს ყველა ეს ზემოთ ჩამოთვლილი. 2) ომის გინ. გუბერნატორმა სუხოტინმა განაცხადა, რომ ბურჟუაზიულმა მოსპობა „კრამოლის“ იარაღით, ისე რომ არაფერი დარჩეს სასამართლოს სახელმძღვანელოთ 3) ტამბოვის გუბერნიის ისპრავნიკმა ლოტისკიმ ბრძანება მისცა პრესისთვის, არწინას თავი გაანებეთ: იმოქმედეთ ცეცხლით, რაც მეტი გეყოლებათ დახმარებები, მათ მეტი სახელს დაიმსახურებთ უფროსებითა. 4) ციკე გუბერნატორი თავის მხრით ამ ისპრავნიკს ეუბნებოდა „ცოტა დაატუსაღეთ, ბევრი გაუღიეთ“. 5) 14 ოქტომბრის 1905 წელს ტრუპივმა ბ. ძანა: ჩახრჩო შეხვედრებელი მოქმედებით ყველა მასიური გამოსვლიანი. უტყვივით თოვებს ნუ გაიჭრით, პატრონები არ დაინანოთ. 6) იგივე სწორდა ცირკულარში: პოლიციის მხრივ იარაღის ხმარება ამის შემდეგ არ ჩაითვლება დანაშაულოვან, პირიქით თუ არ იხმარა იარაღი წესრიგის დამრღვევლის წინააღმდეგ, დანაშაულობაა. 7) მიწა, დამსჯელი ექსპროპრიაციის უფროსმა მისკოვის გუბ. 15 დეკემბერს 905 წ. № 349; დატუსაღებული არ იყოლოთ, იმოქმედეთ უმოწყალოთ, შეუბრალებლათ; ჯარმა დაატვა 150 დახოცილები. 8) კალუბერნი ოდისის ოკრუგის ჯარების უფროსმა ბრძანა, რომ ვისაც ბრალდება იარაღის ტარება, შეძენა, შენახვა ანუ ხმარება, სასიცოცხლოდ ნუ დაინდობთ. 9) ბაჟირმა, დუშეთის და გორის მცხოვრებლებისთვის ბრძანა: უბრალო ბრძანების შეუსრულებლობისათვის იქნება დაქცეული და მისამართი მთელი სოფლები, მიუხედავად იმისა, დანაშაულები თუ მართალი. ჯარი იქნება გაგზავნილი გუბერნიისთვის კი არა, არა, ნუღ მთელ სოფლებს ძირიანდ ახოვრებისათვის. 10) ბრენკივმა ბრძანა, თუ ჩემ მხოვრებს ვინმე რამე დაუშავა, ერთი სათის განმავლობაში დანაშაული სავსესდენ მოჰსპვი. 11) პირ ბალტიის მხარეზედ ორლოვის ბრძანებით იაკიურს სუყველა მოჯამაგირეები: ქალები და კაციები, საწყი მდიდრული

ძლივს ასწრებდა ზიარებას დამსჯელი ექსპროპრიაციის მსხვერპლისა დახოცილების რიცხვი 3-ი ბალტიის მხარეზედ ავიდა 10,000.

1905 წელს მოკლულია 14,15 წანა-დაქორცილნი 18,052. ყველა ამის მომქმედები, ამ სინხვის შემდეგ გამოდიან და მუშებს და გლეხებს, საზოგადოთ ხალხს, დემოკრატებს, ზნეობაზედ და სამართლიანობაზედ ელაპარაკებოდნენ. სადაა სირცხვილი? რომ აღარც წითლებიან!!

გ. ჩხეიძე.

უკანასკნელი ცნობები

მოსკოვში ქუჩებზე გაცხარებული ბროლია. ბალშევიკებმა სახლების საზოგადოებრივ მოაწყვეტს პულმონიტები, სარატაფში დიდი სროლა. აქა იქ პულმონიტებიან, ისერიან. ლუბინი (შტაბის უფროსი) იუწყება, რომ პეტროგრადში კერესკის დასახარებათ გაუგზავნა ჯგუფიანი მატარებელი. ცენ. ტროცკი (ბალტიის ფლოტის ცენ. კომიტეტი) დატყვევებულია ბალშევიკების მიერ და გაგზავნილია კრონშტადტში.

პეტროგრადში გაგზავნილია მოისმის ზარბაზნების სროლა. 28 ოქტომბრის წითელ გვერდებში და მატარებელში დიკავის ყაზახთა კავშირის სადგომი.

ლენინმა გამოსცა დიკავი (განკარგულმა), რომ მიწა ხალხის ხელში გადავიდეს. მოვიდა კიდევ დიკავის ბანკების მონოპოლიზაციის ამ ნაციონალიზაციის შესახებ. მინისტრი-სოციალისტები ციხიდან გაანთავისუფლეს. ქალაქში გამოდიან მხოლოდ ბალშევიკური გაზეთები. 29 ოქტომბრის ქუჩებში პულმონიტების გაცხარებული სროლა. ბრენკივმა ციხედ დიკავი: ტელეფონის სტანცია, მარა მალე გარეგანი იქნენ არტალერის საწვლებით. უტხო-სახეწყოთა ელჩები პეტროგრადიდან არ გასულს, მდგომარეობის გამო: კვეთს უტლიან. ვლადიმირს სასწავლებელი (იუნკერის), გარემორტყმულია ბალშევიკების მიერ, არტალერის სასწავლებელი იმუხლებული იქნა დანებებოდა. პავლეს სასწავლებელი კიდევ განაგრძობს წინააღმდეგობას. ხმები აღმადის კუნძულების (ბალტიის ზღვაზე) ნემცების მიერ დაკავების შესახებ ტყუილი.

კიევის. არსებობდა ბალშევიკებმა გაიტაცეს იარაღი ქუჩებზე ბალშევიკებს და იუნკრებს შორის შეჯახება. არიან დახოცილები და დაქორცილები.

მუშათა შორის.

თბილისი. „საბათაე გაგ-ქეცი, იქით წავიდეთ“. სწორად აქვთ მუშა და დახმარების მისამართების მდგომარეობაზე ითქმის. ძველი წესწყობილების დროს ეს ზემოდ ჩამოთვლილი პირები, უფრო პირველყოფნის მიხედვით წარმადგენდნენ თავიანთი უფლებების, ვიდრე პალკის მუშებს და ყოველივე ტანჯვა წავლებას და უფროსებისაგან ყოველივე დამცირებას ხმა-გაქმნდნენ იმდენად და თავიანთ ადამიანურ აზრებს თავისთავად ვერ იცავდნენ. მაგრამ და აჯა დროცა რუსეთის დიდმა რევოლუციამ დაანგარი ყოველივე ძელი მონარქიული თვითმპყრობელობის წესწობილება და მას ნანგრევებზე, ადურიალა წითელი დროსა

თავისუფლების, რის დანახვაზე ტანჯულ და ჯარულს ეგონა, ესაა კი გვერდისება ადამიანური თანადგომის. მაგრამ აქაც მოსტყუარალო ტანჯული ხალხი. თვითონ ამ რევოლუციის მოვლადა ზარბაზნების და თავისუფლების, მაგრამ საუბრის რევოლუციის დიდიან 7 თვის ვლობაში ამ აუცილებელ მისწრაზობრივებულად და ისრულდნენ ყვეანად ერთი ნენერგული ნახივად დიდებულა, პირიქით ზავის ნახივად, მხოლოდ პურის ნაცვად ცეცხლად ნიხი პურზე და იგივე ვარი გრანაზე, „რევოლუციონერის ზიანის“ წყალობით. მერე რა აზრია ამის მიზეზი? აი რა, ნიკოლოზის ციხე სიმარცხე და თავისი კომპანიით, მაგრამ მუშათა შტაბის მდგომარეობა არაა, რომანოვის ალაგას გამეფდნენ, რომანოვის ალაგას გამეფდნენ, დეტები ესერ მენშევიკებთან შეიბით და სულ სხვა მანზე მოკრები, „მოთმინიეთ“ დამუშავდნენ მამდის და მამის ყველაფერი მოკრები, მხოლოდ დამუშავდნენ პრეტორი, წავა კი გადასდეს და გადასდეს მოუშაღეს ნიადგა კონსილოვის, სულას და მის მოქმედობას. აი გყოველივე იმ გაკრების, რასაც ფართე დემოკრატული მსა ვანდაროვს ყველგან, ისე თბილისის გზის სადგურზეც გამეფდნენ „სოციალისტები“ (ზოგიერთი მოკლდნენ) და დაწყებული პრეტორი კავშირის გამეფდნენ, ადამიანი ცენტრალურ კომიტეტში კალათეს ამ პანტი სოციალისტები მოქმედდნენ ისე, როგორც მათ რომანებთან. რაც საზოგადო საქმე იყოს, ეს უკანასკნელი ფართე გამეფდნენ ამის შესახებ არაფერ თავიანთ სურვილზე გააცნეს საზოგადო საქმეს: თუცა ხალხის ტესობა უმაღალითა ასეთი თვითმობით, მაგრამ თუ ვინმე რამე ემუქრებინ, შენ ხალხს ნუ აზრითორემ გაგფრთხავთ აქედან.

რა თქმა უნდა, რომ ხანგრძლივ ტერტებს გარეთაც ყავს რამდენიმე მისი მოქმედი მათი დამცავი აზრები გამართლონ და ხალხი ისე მამონ თავიანთ დიდებულ, ზოგადი ამ ევანტონებთან პირველადი ძლიერი იცავდნენ მუშის ინტერესებს მაგრამ როცა იმით მუშების წყალობის უმაღლეს ალაგზე მიიღწიეს, ხალხის ნების როლი გამოსვლა უფრო შევიდა გოდრე მუშის ინტერესების ცვა. ერთი ამისი განმავლობაა: თუ საქმის გაუმჯობესება არ იქნა არც ერთ პრეტორ მხოლოდ რაზედ მუშების დაჯავალათხივან, სასაქმის დისციპლინა, ეს არაა იმათი თავისი სიკეთის. დროა ამანაგო მუშებო შენს თქვენი უნუგეზო მდგომარეობა, დროით კრებებს გამოსთქვით ქვეყნის მოქმედი, იკითხეთ: მუშათა გაუმჯობესება ეს ირის ერთად ერთი მუშის ინტერესის გამომხატველი, დენკინი მუშისის ყოველივე უსამართლობა, ღალატის მას და დანაშაულის იგა, საგალო ასპარეზზე, მხედვად ყოველ კითხვებს უზილად, გასიოდეთ, თქვენი პატრონი არიან თქვენს მამ არ არის, და თქვენი რა და გაქმნ თქვენზედ ბერ-ოღბი.

მარალის მიქმელი.